

MOKRZ (4) *sb m i f*

mokrz (4) *m i [f]*, [**mokrza** *a.* mokrz].

o jasne.

sg *N* mokrz (1). ◊ *G* mokrz (2). ◊ [*A* mokrz.] ◊ *I* mokrz(e)m (1). ◊ [*L* mokrzy.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów); poza tym XVII w.: w mokrzy s.v. mokrza.

1. *Mocz; lotium, urina Mącz, Cn; aqua immunda, saccatus humor totius corporis Cn (4) : Perfundere aliquem lotio, Oblać kogo mokrzem. Mącz 140a; Vrina, Wódá/ łczyzny/ mokrs. Mącz 508c, 508d; [drvdzi [rycerze] byly kvthakyey szadzy przywyedzyeny ysz szwoyą mokrz [urinam propriam; łwoy włafny mocż HistAl H5] pyly HistAl 1510 308].*

Szereg: »mokrz albo woda« (1): Vrinam ciet, vel cit haec herba, Porufza mokrz albo wody to ziele. Mącz 53a.

2. [*Płyn: ZLotá ktore Alchimiłtowie zá prawdzíwe vdáią [...] ták wpułzczóne w mokrz/ vtráci glánc y połtawę łwá PoklPogrom G3v.*]

3. [*Miejsce podmokłe, wilgotne:*

W przeciwstawieniu: »w suszy ... w mokrzy«: Iednák y ná rozmaite budowanie domowe [jodła, świerk, modrzew] łá bárzo pożyteczne/ zwłafzczá w łufzy/ gdyż w mokrzy nie ták dłu^{go} mogá trwác gdy wyfycháią Cresc 1571 461.

Wyrażenie przyimkowe: »w mokrzy«: ukopa kto szyb, trafi kruszec wierzchni, kopa je sucho, ale iż JM [żart. o kruszcu] rad w mokrzy siada popolicie, do wody w głáb ucieka, gdy już kto sucho kopać nie może, czerpa i ciągnie wodę tunnami LustrKraK II 54; Cresc 1571 461.]

Synonimy: 1. mocz, szczyzny, uryna, woda.

Cf **MOCZ**, **MOCZAR**, **MOCZYDŁO**, **MOKRADŁA**, [**MOKRADLINA**], **MOKRADLŃIA**, **MOKRADŁO**, [**MOKRWA**], **MOKRZYNY**, **MOKRZYSKA**

TZ